

ராஜா கிருஷ்ண தேவராயரின் புது ஆணை

கதை : டேவிட் ஜ.லெவின்

விளக்கம்: ஜாக்குன்லைன் ஷோவால்

இந்த கதையை உருவாக்குவதில்
உதவியாய் இருந்த
குழந்தைகளுக்கு எங்கள் நன்றி .

அரண்மனையில் இருக்கிற வேலைக்காரர்கள் எல்லோரும் ஏன்
இரண்டு கைகளையும் , டாய்லெட் உபயோகபடுத்திய பிறகு
சோப்பை வைத்து சுத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று
சொல்லுகிறாய்?. அவர்களுக்கு அறிவு இல்லை என்று
நினைக்கிறாயா? அவர்கள் சுத்தம் செய்யாமல் திரும்ப
வேலைக்கு கண்டிப்பாக வரமாட்டார்கள்!

அப்படியே திரும்ப வந்தாலும் , என் முக்கிய மந்திரி அவர்களை உடனே ஜெயிலுக்கு
அனுப்பிவிடுவார்.
இதை கேட்டு அந்த குண்டு மந்திரியும் "ஆமாம் ஆமாம் என்று தலையை ஆட்டினார்.

தெனாலி ராமன் உடனே சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த சப்பாத்தியும், ஊறுகாயும் தள்ளி வைத்து விட்டு சொன்னார்.

ராஜா உங்களை மாதிரி புத்திசாலி இந்த ராஜ்யத்தில் எவரும் எங்கேயும் இல்லை. நீங்கள் சொன்னால் சரியாகத்தான் இருக்கும். கண்ணுக்கு அழுக்கு தெரியாமல் இருந்தால் கையில் அழுக்கே இல்லை. "நான் இப்பொழுதே என் ஆணையை மாற்றி எழுதுகிறேன் "

தெனாலி ராமன் புது ஆணையை எழுதும் போது ஊறுகாயின் சாரினை
ராஜாவின் கை மேல் தெளித்து விட்டார் .

"மன்னித்து விடுங்கள் மன்னரே " என்று கை கூப்பினார் தெனாலி
ராமன்.

தெனாலி ராமன்
புது ஆணையை
எழுதி முடித்துவிட்டு
சொன்னார் '
ராஜாவின்
சொல்படி புது
ஆணை -
கண்ணுக்கு
அழுக்கு தெரியும்
போது மட்டும்
சோப்பு வைத்து
கையை கழுவணும்.

ஆனால் ,தெனாலி ராமனின் பேச்சை
கேட்காமல் மன்னர் கையை முகர்ந்து
கொண்டு இருந்தார் .கையை
தண்ணீரால் கழுவினதற்கு பிறகும்
கையில் ஊறுகாயின் சாரின் வாசம்
இருந்தது . ராஜா அதனால் ஆழ்ந்த
சிந்தனையில் இருந்தார்.

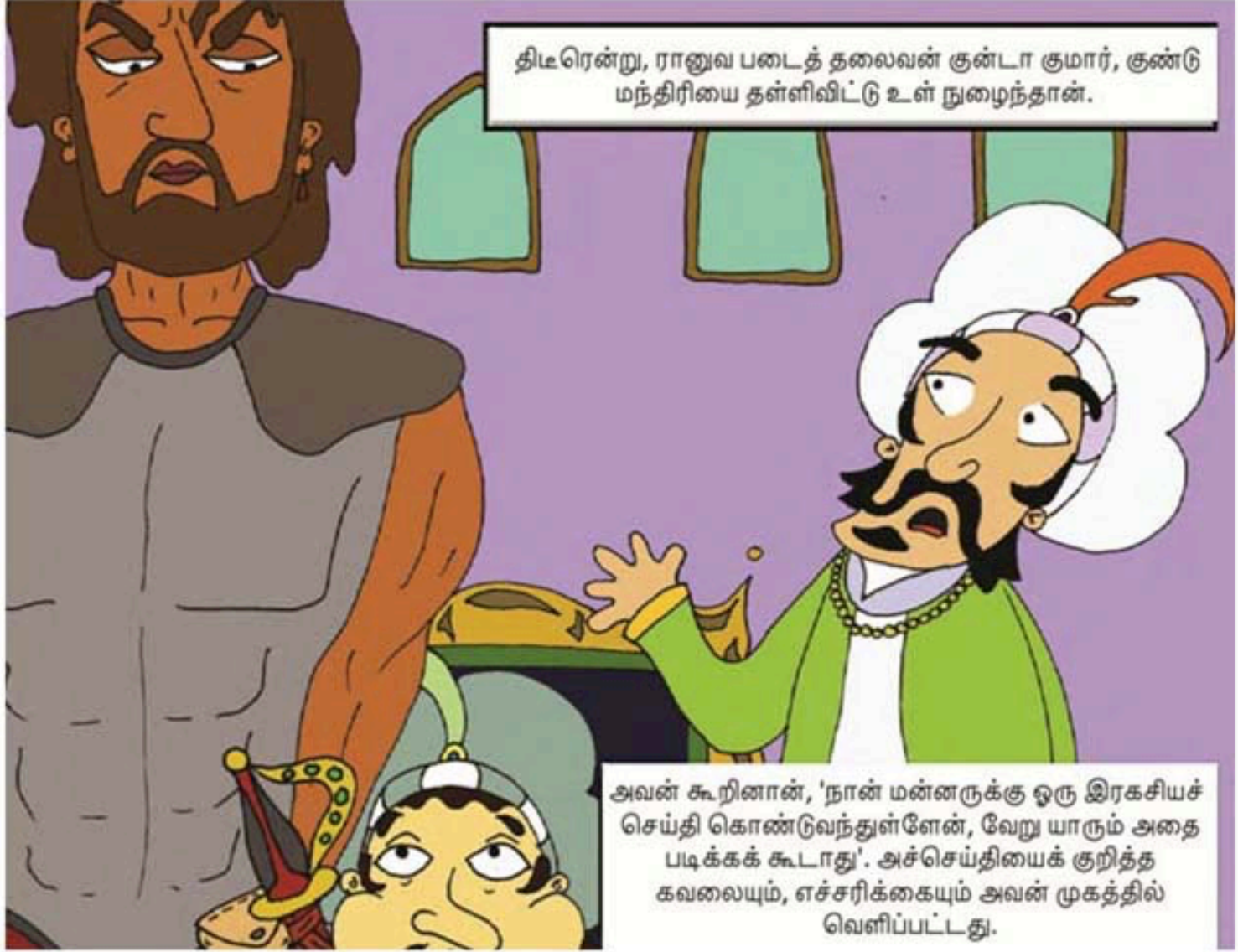

'ஆஹா! அற்புதம்' என்று இதை கேட்டு சந்தோஷமாக சொன்னார். தெனாலி ராமன் வாசமில்லாமலும் கண்ணுக்கு காணாமலும் அழுக்கு இருக்க முடியாது!. தங்கள் மாதிரி யாசிக்க முடியாது! மிக புத்திசாலி !'

அதை கேட்டு அந்த குண்டு மந்திரியும் '
ஆமாம் ஆமாம் 'என்று தலையை
ஆட்டினார் .

' ஆமாம் கண்ணுக்கு தெரியாத , வாசமில்லாமல்
இருப்பது மாயையாக தான் இருக்கும் என்று சொன்னார்
முக்கிய மந்திரி.' நம்ம மன்னரின் யோசனை அற்புதம்'
சூப்பர் ஸ்டார் , ரஜினிகாந்த் ஸ்டைல் மாதிரி '

மன்னன் கிருஷ்ணதேவராயர் அச்செய்தியை வாங்கி திறந்து பார்த்தப்போது அச்செய்தித் தாள் வெறுமையாய் இருக்கக் கண்டார். அவர் குழம்பிப்போனார். யார் தனக்கு வெறுமையான தாளை அனுப்பி இருக்கக் கூடும் என்று வியந்தார்.

வெறுந்தாளில் எழுத்துக்கள் தோன்றுவதை
மன்னர் வியந்துக் கண்டார்.

இந்த மையைக் காணவோ, கேட்கவோ, முகரவோ இயலாது. ஆனாலும், இந்த
மைச் செய்தி கொண்டுள்ளது.

தீயின் முன் காட்டப்படுவதற்கு முன் வெறுந்தாளில் வார்த்தைகள் காணவோ,
முகரவோ முடியவில்லை. ஆகவே, மன்னன் அதை தீய மாயம் என்று கறுதினார்.

பின்னர், குன்டா குமார் வெறுமையாய் தோன்றியத் தாளின் பின் உள்ள மறுமத்தை விளக்கிக் கூறினான்.

இந்த செய்தி கண்ணுக்கு தெரியாத எழுத்துக்களை எழுதக்கூடிய மாயப்பேனாவால் எழுதப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட எழுத்துக்களை ஒரு குறிப்பிட்ட ஒளி மூலம் மட்டுமே காணமுடியும் என்று விளக்கினான். கூடியிருந்த அனைவரும் ஆச்சரியம் அடைந்தனர். இதை கண்டவுடன் கிருஷ்ணதேவராயர், பார்வைக்கு தென்படாதபோதும் அழுக்கும், கிருமிகளும் கைகளில் இருக்ககூடும் என்று உணர்ந்தார். எனவே, கைகள் பார்வைக்கும், முகர்வுக்கும் அழுக்குடன் தெரியவில்லை என்றாலும் எப்பொழுதும் சோப்பு கொண்டு கழுவப்படவேண்டும்.

கிருஷ்ணதேவராயர் உரைத்தார், 'எனக்கு மற்றொரு அரச யோசனை தோன்றியுள்ளது! நமக்கு சோப்பு கொண்டு மட்டுமே கைகளை கழுவவேண்டும் என்று ஒரு கட்டளை தேவையில்லை. ஏனெனில், என் வேலைக்காரர்கள் தங்கள் வலது கைகளை வைத்து மட்டுமே உணவை தொடுகிறார்கள். ஆகவே, அழுக்கோ, கிறுமிகளோ தங்கள் இடது கைகலிருந்து வலது கைகளுக்கு பரவுவதற்கு வாய்ப்புகள் இல்லை.'

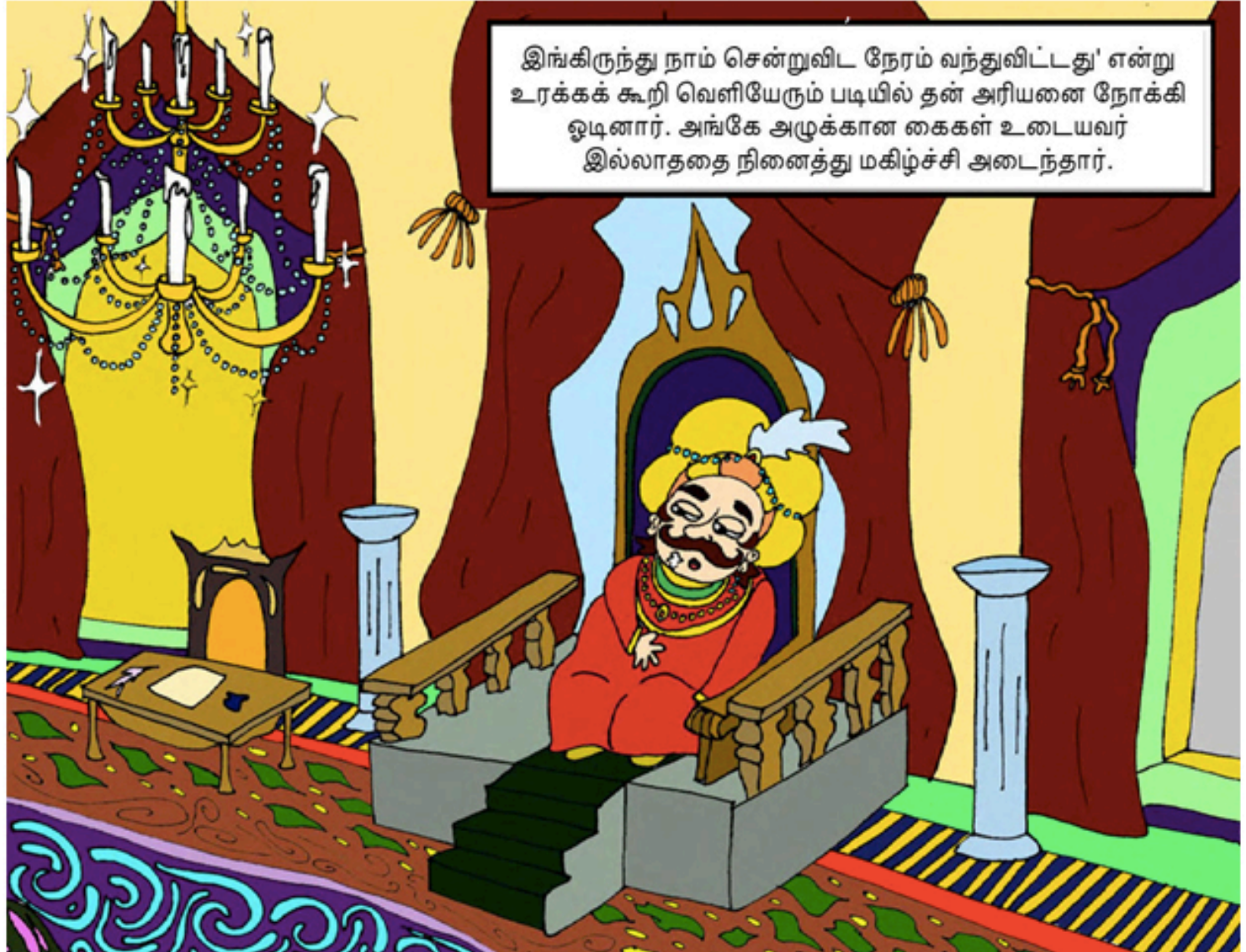
மன்னர் வியப்புடன் காணப்பட்டார்!!!

அனைவரும் தலைமை சமையல்காரனை பின்பற்றி அரசச்சமையலரை வந்தடைந்தார்கள். அங்கே, தலைமை சமையல்காரன் சப்பாத்தி மாவை தயாரிப்பதை கவனத்துடன் காணும்போது, அவனுடைய இடது கையில் இருந்த மஞ்சள் தூள் சப்பாத்தி மாவில் கலந்தது.

தலைமை சமையல்காரனின் கையிலிருந்து மஞ்சள் தூள்
சப்பாத்தி மாவில் கலர்வதை கண்ட மன்னர்
அருவருப்படைந்தார்.

நண்பா தெனாலி' என்றார் மன்னர், 'எனக்கு மற்றோரு அரச யோசனை தோன்றுகிறது. கழிவறையிலிருந்து அழுக்கும், கிருமியும் நம் கைகளில் கண்டறியப்படாமலும், முகர்க்கபடமுடியாமலும் இருந்து கொண்டிருக்கக்கூடும். அவை இடது கையிலிருந்து உணவிலும், மற்ற பொருட்களிலும் பரவிடமுடியும். ஆகவே, நான் விதிக்கும் புதிய ஆணை இதுவாகும்: அனைவரும் கட்டாயமாக கழிவறையை விட்டு ஒவ்வொருமுறையும் வெளிவரும்போது கைகளை சோப்பு கொண்டு கழுவி விட்டு வரவேண்டும்'

முடிவு.

அதன்பிறகு, அனைவரும் சுத்தமான கைகளை உடையவர்களாய் என்றென்றும்
மகிழ்ச்சியுடன் சிறப்பாக வாழ்ந்தனர்.